

njim ponašajo, ker bi kaj jednakega težko dobili v drugem evropskem slovstvu. Celo delo bode obsegalo štiri zvezke (tome), — a peti bode dodatek za strokovnjake: »Sistematičeskoje obozrenije russkoj etnografičeskoj literaturi«. Delo ni pisano samo za učenjake, ampak za olikance v obče. Tako je postavim zanimivo, kar piše o etnografijskih elementih v slovstvu od Puškina do l. 50. Govori tudi o realizmu, kateri je že tako daleč zašel, da ne gleda več na zakone umetnosti itd. V I. in II. zvezku je etnografija velikoruska, v III. maloruska, v IV. beloruska in sibirskaja. — Kot nadaljevanje Pypinove zgodovine slovanskih slovstev je izdal znani in učeni A. M. Skabičevskij delo z napisom: »Istorija novejšoj russkoj literaturi«. — A. A. Fet je izdal zanimive spomine na Turgenjeva, Tolstega in Botkina na podlagi svojega dopisovanja. — Znani ruski slavist A. Semenovič Budilovič je začel začetkom tega leta izdajati list: »Slavjanskoje obozrenije«, kateremu je glavni namen, da donaja razprave o slovstvu, zgodovini in politiki, kakor tudi dopise iz vseh slovanskih krajev, in s tem pospešuje vzajemnost vseh Slovanov. Izhajal bode v mesečnih snopičih in velja za Avstrijo 10 gld. Da bi le prav umeval in sodil avstrijske slovanske katoličane!

Naposled se spomnimo še dveh odličnih môž, katere je pobrala smrt v preteklem letu. 1. Ivan Aleksandrovič Gončarov, znani ruski romanopisec. Porodil se je leta 1812. v Simbirsku. Gimnazijske studije je dovršil v Moskvi in prišel 19letni mladenič na vseučilišče v Moskvo, da se uči filologije. Ko je zvršil studije, šel je v Petrograd. L. 1835. je stopil v službo pri finančnem ministerstvu. Popotoval je potem dve leti po svetu, l. 1856. postal censor. On ni veliko pisal, pa je izvrsten pisatelj, realist, resničen. Prvo delo mu je: »Navadna povest« (1847); drugo delo je njegov najboljši roman »Oblomov« (1859). Tretje delo je roman »Obrjv«; poleg tega je opisal svojo pot okolo zemlje v delu z imenom »Fregata Palada«. 2. Proti koncu leta je umrl Konstantin Nikolajevič Leontjev, katerega dela radi čitajo in čislajo. Bil je plemenitega rodú; vseučilišče je obiskoval v Moskvi. L. 1854. je zvršil medicinske studije in bil takoj poslan na Krim. Od l. 1887. se je pečal samo s slovstvom. Leontjev je veliko popotoval po vzhodu in od todí zajemal vsebino svojih del. Boljše studije so zbrane v knjigi: »Vostok, Rossija i Slavjanstvo«. Radi čitajo tudi povesti iz novogrškega življenja, kakor so: »Aspazija Lamprida«. »Zapiske Odisseja-Polihroniadesa zagorskago Greka«.

Narodne stvari.

Učimo se jezika od naroda!

(Priobčuje Jos. K.)

Glasno nam je zaklical svoj čas Levstik, da se učimo od naroda, kako nam je govoriti in pisati. To geslo se je že nekoliko pozabilo. Slovenščina toliko naglo napreduje, da, rekel bi, ne utegne ozirati se zmerom na prstonarodno govorico. Zato se lahko pripeti, da se kaka beseda skuje ali prinese od kdo vé kod in kaka¹⁾, če prav že imamo svojo dobro, a ne še dosti znano besedo. Tudi se premalo menimo za razne tenkosti v izrazih, premalo se znamo sukati s predlogi — vzgledov najdeš za vse to spodaj dovolj

¹⁾ Kako grozen je n. pr. izraz: čepovlečec = Stöpselzieher; neučeni »ljud« bi mu gotovo rajši dejal: odmašilo ali odmašek.

— sploh, premalo se že spominjamo, kako govoré doma v rodni vasi naši roditelji, naši bratje in sestre. Zato mislim navesti nekaj takega blaga; nabral sem ga samo v jedni vasi: v Luši (v selški dolini) na Gorenjskem. To ali ono je morebiti že več ali manj znano; pač pa ni obče znano. Vse besede so narodne. Znamenje: ^ kaže padajoči, a naglasek: ' kipeči naglās; n. pr. Jáka čáka (Jaáka čáaka); široka samoglasnika e in o označujem: e in ó; n. pr. žena, nóga.

Zmuditi, im: Dve uri sem »zmûdil« s tem delom; ali: dve uri sem »se zmûdil« ž njim; mašo sem »zmûdil« zaradi tebe = nisem mogel sploh iti k

maši; a »zamûdil« sem mašo = prekesno sem prišel. »Zmuda« = Zeitverlust, »zamuda« = zakesnitev. Če me torej pokliče sodišče za pričo, zahtevam lahko zmudnino za »zmujeni« čas; a zamudnina bi se mogla nazvati morebiti globa, katero bi moral plačati jaz, če bi prepozno prišel.

Uhitéti, im koga: einem zuvorkommen; Cigale ima hrv. prestignoti koga. Mislim, da je vsekako boljši naš domači in prav navadni izraz: n. pr. hotel me je »usékniti« (= usekati) z nožem, pa sem ga »uhitel« in izbil mu nož. Uhitéti kako dejanje bi bilo: vorbeugen einer...

Ponedéljkatí, am: v ponedeljek nič ne délati, ampak samo popivati in popevati. Kdor »ponedéljka«, ta je »ponedeljkar«.

Zatrovati, ujem: strup neškodljiv storiti. Mleko »zatrúje« strup. Zatrôv bi se torej smelo reči: Gegengift.

Pičléti, í: primanjkovati: »pičlí« mi denarja, »pičlélo« nam je žita. Primeri: »pičlo pol četrtnice, »obilo pol« četrtnice ga je bilo.

Prismólití, ólim: »Prisítíl« in »prismóílíl« se je v hišo in »slónel« in »slečál« (ni se hotel »preléči« = premakniti nikamor), ta »slečón«, kakor bi bil »prismoljen«; vso noč je »previsel«.

Petáti, am: Naglo so »petáli« ven, ko so zaslišali...: hitéli so, da so drug drugemu stopali na pête »Upetáti« = úiti, ubežati.

Zmêta: V vseh »zmêtah« je »zapopaden« = vse »nápasti«, vse neumnosti in napake ima. »Zméstí«: Prodaj mi deteljo! »Ne smem; že Benedkovemu Jaku prodâjem, ne smem zméstí« (= namreč kupčije).

Prizigálnik: kajfež, prižigálo, s katerim cerkovnik prižiga in ugaša sveče v cerkvi.

Vícar, rja = trpin: ta človek je pravi vicar. »Vícati se«, am se = mnogo trpeti. Žene možé »vícajo« na zemlji.

(Dalje).

Nekaj národnih rekov in pregovorov.

Dopoldne lije, popoldne pije (namreč: zemlja dežnico). Novo Mesto.

Ajdo je treba sejati do sv. Aleša samo dopoldne (t. j. bolj po malem), *po sv. Alešu pa dopoldne in popoldne*. Homec pri Kamniku.

Boljše dvakrat piti, kot enkrat tepen biti. Vélíke Lášiče. Ne piti, ako nam kdo ponudi, to je razžaljivo in se med kmečkimi fanti navadno končá s pretépom.

Beseđa je vselej prosta, ker še sence nima. Kostánjevica.

Breznov Valentin, prvi spomladin. Dobrépolje. O sv. Valentinu (14. febr.) se prične po narodovem mnenju pomlad. Drugi pa pravijo, da se začne še-le o sv. Gregoriju (12. marca). — Ta rek je zato zanimiv, ker se v njem nahaja mesečno ime »brezen«.

Grdo jutro, lep dan. Novo Mesto.

Kdor po mali maši otavo kosi, jo na peči suši. Dobrépolje, Višnja Gora in drugodi.

Kar je preveč, še s kruhom ni dobro. Domžale.

Kdor pajka (oderuha) ubije, mu je sedem naglavnih grehov odpuščenih. Hinje.

Otava se na grabljah suši. Dobrépolje. Treba jo je vedno preobračati.

Obljúbiti in dati je preveč. Dobrépolje. Višnja Gora.

Naj bo senó alé slama, da je le polna jama. Veljá o jedi. Dobrépolje.

O sv. Vídu se črez noč vidi. Dobrépolje. Takrat je kratka noč.

Da je le polna, če prav govna. Velja o jedi. Dobrépolje.

Dober mož, še boljša mast (velé o bogatem človeku). Temljíne na Tolmínskem.

Pust zapečkom, velikanoč pod oknom; pust pod oknom, velikanoč zapečkom. Dobrépolje. Vremenski rek.

Dan gori, sneg doli. Dóbrova pri Ljubljani in drugodi.

Prvi dobiček ne gre v možnjíček. Rek igralcev. Ljubljana. Ali pa:

Prvi dobiček gre pod kotlíček. Dobrépolje.

Kdor ima dosti medú, lahko po steni z njim maže (se pravi o zapravljivem človeku). Bésnica. Dobrépolje.

O binkóštih še ptica ptico ujé, da meso jé. Dobrépolje. V Višnji gori pa pravijo: *O vnebohodu*.

Kdor je predober, je oslu podobén. Ljubljanska okolica.

Trije sršeni še gada umoré (velja o obrekovalcih). Dobrépolje.

Če človek v orehovi senci leží, ne postane vredán (ker ne dela). Bésnica. — »Vred« = kila, ki se dobi od prevelikega napora.

Svoja glava, svoj bét. Obloke. V Višnji gori pa pravijo: *Svoja glava, svoj sklep*.

Star kozel ima trd rog. Vélíke Lášiče.

Priobčil J.

Nizozemskem in Laškem, črna kuga in Turki. Mongoli, Mameluki v Egiptu in grozni Timur; nato zasveti dōba Karola IV., ki je tako znamenita za Nemčijo in Češko; h krati so mnogi dogodki na Angleškem in Francoskem, posebno važni na Laškem, od koder so bili šli papeži na Francosko; kralja Vaclava vladanje je znamenito zaradi cerkvenih homatij, posebej husovstva: s cerkvenim zborom v Konstancu in Baselu in s Sigismundovo smrtjo se konča 6. zvezek. Zv. 7. nam predočuje jugovshodne dežele evropske v 15. stoletju, prodiranje Turkov, delovanje cesarja Friderika IV. in papežev proti tej nevarnosti, pa tudi premembe na Češkem in Ogrskem; na Španskem in Portugalskem pa se začena teženje po novih pridobitvah, Amerika se razkrije, in prične se nova dōba, nov vek. Ob istem času so vedno bolj zamotane razmere

na Laškem, premembe se vrše na Francoskem, Angleškem, katoliška cerkev deluje z raznim uspehom, sovražniki se prikazujejo, vihar se napoveduje, in narodi slutijo, da se boče pojaviti nekaj važnega — reformacija je došla. — Težko je govoriti o takem delu, kakor je Weissovo; hvala je že prenavadna, grajati ni kaj. Ako rečemo zopet, da je Weiss res velikan v zgodovinski natančnosti in mojster v pripovedovanju, nismo povedali nič novega. Da, vsi priznavajo, da zna Weiss s čudovito močjo pridobiti čitatelja in ga zanimati. To delo čitati je prav tako prijetno, kakor uživati dovršen umotvor. Katoliško misleči naobraženci smejo biti ponosni, da je to delo vseskozi — katoliškega duha. Prav zato se tudi zanimamo za to delo, izhajajoče blizu naše domovine.

Narodne stvari.

Učimo se jezika od naroda!

(Priobčuje Jos. K.)

(Dalje.)

Dekličiti, čim: Franica in Reza še zmirom deklíčita = vedeta se kakor dekleta, plešeta itd.

Zbloja, e: 1. zmešnjava; 2. slabo žganje. »Zbloditi« koga ali kaj zmešati; »zblódi se«, da nič ne vé; »zblójen, a, o« = zmešan, (ne zbloden; ravno tako »pristujèn« človek, kateri se nam studi, »počéjena« hiša, če smo jo počédili, »Brján«, kdor je na Brdu doma itd.).

Plàč, a: denašnje dni se lahko dobi vse, samo za plàč = gegen Bezahlung: plačati je treba, zastonj ne.

Prekôpna, e: sneg kopni, delajo se »prekôpne«, »prekôpnasto« je že: vidi se že tu in tam zemlja.

Vlačić, a, plavič, a: kdor hlode vláči, plávi.

Plesec, plesca, plesica, e: Tänzer, Tänzerin.

Pustúh, a, pustinják, a: pust človek, sam za-se, kateri ni za nobeno družbo; »družen« pa ljubi družbo.

Jéča, e = ječmenova in ržena zmes.

Ovsina, e: ovsena in ržena zmes.

Nasvétnik, a: slišal sem to besedo samo o zakotnem pisacu, ker na svéte daje ljudem.

Mráznica, e: 1. tenka megla blizu tál, kadar je jasno in mraz; 2. predno začne iti sneg, leté »mráznice«: zelo tenke in drobne posamezne snežinke.

Đimnica, e: nekaka megla okrog gričev in gor; kakor dim okolo gore.

Gospodáren, rna, o: kdor gospodarstvo umeje: Ta gospod je zelo gospodar; koj je vse njive pregledal in povedal, kaj je prav in kaj ni prav.

Moškováti se s čim: moškemu biti s čim.

Znásad, prislov: če roko položim na rôko, stojita znasad (gov.: znasod) = druga na drugi. Menda: z + na + saditi; primeri: po-sadíti.

Zorílo, a: 1. čas, kadar zori, n. pr.: Je-li okoli Dunaja zorílo dosti prej kakor

tód? 2. Reifepunkt: Malo še manjka sadju do zorila: da bode celô zrélo.

Učilo, a = učenje: Ta junec je že dober za učilo; jutri ga kar uprežem. Ravno tako: vreme je dobro za »sušilo« = pripravno za sušenje sena, otave.

Vplétalnica, e = vrvca ali trak, ki se vpleta v (lasne) kite.

Opôrnja, e = kol, s katerim se podpre drevesce ali veja.

Zágreb, éba = plast, i: cele zagrébe mesa imajo = zelo mnogo.

Spopád, áda: Na Srbskem je bil óno leto neki spopád = mal boj (z Bolgarji); za to deklo je bil velik spopád = mnogo gospodinj jo je hotelo imeti v službo.

Ozimica, e: hruška, ki pozno dozori.

Mladica, e = letošnja svinja.

Nepripráva, e, neokrêta, e = neokreten človek: Z levico šivaš, nepripráva ti! Kam sem pa »zakrétil« (= zavozil), neokrêta!

Drvnica, e: shramba za drva.

Tégniti, em: 1. govorico tegneš komu, če večinoma sam govoriš in sam vodiš razgovor, a on le bolj posluša; 2. kupovati in dajati kaj: mati mu tegnejo žganje, on ga nima s čim kupiti.

Žabovec, vca: kdor žabe lovi.

Prêjevec, vca: kdor pride na prejo vás.

Opáren, rna, o: opárno je solnce, takô peče... dež bo šel.

Otók, a = otekline.

Prizaslúžiti, im: »po strani« kaj zaslužiti: Poleg »kosâ kruha« (= preužitek, kateri mu daje sin) še kaj prizaslúži, ker malo kaj déla okrog. Prizaslúžek bi bil torej: Nebenverdienst.

Nevidoma = ne da bi videl: nevidoma je kupil = mačka v vreči.

Sêvek, sevka: Ta sejalec useja »sêv-kasto«: da se naredé »sêvki«: na nekaterih »mestéh« je pregosto, na drugih zelo redko žito.

Posêtva, e: Tri mernike posetve je na tej njivi = poseje se tri mernike žita na njej.

Obhód, a: Ta (ujeta) žival ima dosti obhóda = dovolj prostega prostora, da lahko hodi in skače okrog.

Mrtvíca, e = 1. spodnja, nerodovitna prst: zgoraj je nekaj žive prsti, a potlej pride mrtvíca; 2. »zgóranja kožica: če njo prerežeš, ne teče še kri.« »Mrtev« denar = kateri ne prinaša nikakeršnih obrestij.

Kipati, am: »kipala« sem gori po bregu z vrêčo: s trudom in težavo šla.

Zatíka, e: ne vem, kak »cvirn« je to, da je táka zatíka = da se tako zatíka, ko šivam.

(Dalje.)

Razne stvari.

Naše slike. Fran Cegnar. (Str. 193.) Ta slika je posneta natančno po fotografiji in nam kaže pesnika v poslednji dôbi. Posebno zahvalo smo dolžni izreči gu. dr. K. Glaserju, profesorju v Trstu, da nam je priskrbel fotografijo. Gospod se ni ustrašil mnogih neuspehov in se je trudil za fotografijo tako dolgo, da jo je dobil. Hvala tudi družini pokojnikovi, da jo je posodila za rabo. — Potrpežljivost. (Str. 201.) Urednik mora povedati, da je bil pri tej sliki nekoliko v zadregi, kakšno ime bi ji dal. Dobil je fotografični posnetek iz zapuščine pokojnega Janeza od njegovega brata, ga. Valentina Šubica, podobarja v Poljanah. Ta posnetek je narejen po črtici ali skici, kar se vidi iz črt, in sicer za neki del na stropu muzeja v Kaiserslauternu. Več ne moremo povedati, ker nimamo podatkov.

Ali je dal umetnik sliki ime »potrpežljivost« ali ne, ne vemo: nam se je zdela popolnoma zanesljivo simbol potrpežljivosti, jako lepo izmišljen in izvršen. — Bojarinka. (Str. 216.) Slika nam kaže mlado rusko plemičko iz starejše dôbe, iz dôbe vareških knezov, ko so se Rusi delili v Bojarine in Ljudine. Naslikal je izvirnik N. Lorenc (ne H. L., kakor je natisneno v kakih 100 izvodih). — Egiptovski prevodniki, to so taki domačini, ki imajo zlasti osla za jahanje, katerega zasede človek za malo denarja, kakor sedemo pri nas na voz prevoščkov. O teh bomo še govorili in podali drugo sliko. — Idrija: pogled z južne strani. Taka je Idrija dandanes. Ker objavimo kmalu še jedno sliko Idrije, povemo lahko tedaj več podrobnostij.

Narodne stvari.

Učimo se jezika od naroda!

(Priobčuje Jos. K.)

(Dalje.)

Gnilâv, i = gnilo sadje; zelenjâv, i = nezrelo (še zeleno) sadje; praznjâv, i = praznota, praznina.

Samosvôjce, jca = »sam svoj« človek, kateri se za druge ne meni dosti, nego le sam zase; odurnejša beseda za isti pojem je: »samorô, a«.

Zmolklina, e = zmolklost, hripavost: zmolkel sem; ne vem, kako bi pregnal zmolkino.

Prepít, a, o: ves prepít je, ko preveč pije, pijanec! zato je tudi hitro pijan. — »Prepita« je tudi cev pri pipi: vsa napita móče.

Kâzen, kazân, zna, o = skvarjen; n. pr. krompir, kostanj.

Skók, skóka: »debela kratka kača, kakor kak ôselnik, zelo huda; brlizga; kamor se nameri, če kak voz ali kaj drugega pride mimo, ne ustavi se, ampak kar naravnost skozi gre. Rdeč greben ima.« Nekateri govoré, da bi bil to modràs.

Gláđiti, im: materina mati je zelo »gladila« in otroke stradála = bila je »gladóvna«, »sílna« (gov. siuna) = skopa.

Kúha, e = 1. kar se kuha za ljudi: Prinesel sem v malin »za kuho«, a jutri prinesem »za krùh« = prinesem »kruhovec« = meh žita, iz katerega moke bomo spekli kruh; 2. kar se kuha za živino: zlasti repa in korenje: nimam nič več kuhe za svinje; 3. kuhanje žganja: mati so pri kuhi = ali samo so tam, kjer kuhamo žganje, ali pa je sami kúhajo. (V Črnem Vrhu nad Idrijo pomeni »kuha« zelje, repo in korenje [ne krompirja] tudi kot človeško jedilo. Uredn.)

Stân, a: srajca ima »rokâva« in stân; a krilo (kiklja) ima nad pasom samo stan.

Krívci, ev = péra, pér = kriva peresa za klobukom, s katerimi mladeniči kličejo »na korajžo«.

Motičica, e = pralica, orodje, katero potrebujejo plevice pri pletvi.

Žebník, a = mal sveder, s katerim prej prevrtaš desko itd., da lože zabiješ potem vanjo žebelj.

Stâvek, vka (prosà) = deset prosenih snopov skupaj: kakor »kópa« = štiri bobi itd.

Vějuik, a: hrastom in nekaterim drugim drevesom, ki imajo za to pripravno listje, obsekajo se drobnejše veje, povežejo se v snope in posušé, da jih po zimi smučejo in listje zrežejo mej rézanico za živino. (V Črnem Vrhu pravijo »vejnik« butari, ki se nese v cerkev na cvetno nedeljo, in pa stroju, s katerim se veje žito. Uredn.)

Tolkáč, a = kol, spodaj precej debelejši nego zgoraj, s katerim se mečkà in tolče kuhana repa itd. za prašiče.

Črnílo, a = tekočina, s katero se črnijo in snažijo črevlji.

Pri pólti odrezati vejo = prav pri deblu; pri pólti odsekati drevesce = prav pri tleh (izgov. se: prpóud).

Opletje, a = kar je spletenega pri košu.

Kóbel, kóbla = konec črešnjeve veje z vejčicami in listjem, polne črešenj.

Češúlja, e: isto, kar kóbel, samo brez sadú. »Češulj mi ni treba metati dôli; vrzi mi rajši kak kobel!«

Múhovnik, a = branilo, s katerim se maha med jedjo nad sklêdo, da ne silijo muhe vanjo.

Ogrâd, áda = prostor poleg hiše (»na manjših durih«), kamor se mečejo smeti in druga taka »šára«.

Jábolčnik, a = neka jed: dadó se kuhati olupljeni jabolčni krlji; ko zavré, »pristávi« se moka, t. j. odlije se nekoliko kropa, in na vrh se dá nekaj moke; potem se še malo pokuha, potlej zmečká, da je nekaka »médli« podobna jed (malo manj gosta, nego je »mêšta«); »hrúševce«, vca: če dadó kuhat namesto jabolk hruške, »čéšpovec«: če čéšplje (pri nas jim pravijo »čéšpe«), a »zvížgovec«: če »čéšpovci« (= neka vrsta

čéšpelj, katerih meso se prav pečke drži); a »čéžána, e« = zmečkani kuhani jabolčni krlji brez močne primesi.

Zvrhan, a, o: posoda je zvrhana = »zvrhano polna«, če je tako polna, da stoji vsebina više nego nje stranice, še malo vrh nje.

Prékopa, e = »vodotòč«, po katerem je voda napéljana, n. pr. na kak málin.

Mesaríca, e = sekira, s katero pobijajo živino. (Dalje.)

Razne stvari.

Naše slike. Josip Juraj Strossmayer (str. 241). Slavni djakovski škof, hrvaški domoljub in mecenat je našim čitateljem vsaj po imenu dobro znan. Morebiti objavimo o drugi priliki obširen življenjepis, za sedaj omenjamo le ob kratkem glavne podatke iz njegovega življenja. Rodil se je l. 1815. v Oseku, tukaj hodil v gimnazijo, stopil v djakovsko semenišče, v Budapešti postal doktor bogoslovja in modroslovja, deloval v dunajskem Avguštinu in bil imenovan l. 1850. škof djakovski. Hrvaški domovini je storil za prosveto toliko, da so skoro vse novejšje ustanove (akademije, vseučilišče) njegovo delo. Strossmayer je tudi v tujini veljaven mož, na katerega se ozirajo največji sedanji državniki. — Miečislav kardinal Ledóchowski (str. 265). Tu podajemo čitateljem sliko Slovana, ki je v cerkveni časti sedaj prvi za svetim očetom, Poljaka, kardinala Ledóchowskega, prefekta Propagande. Propaganda se imenuje oni oddelék v najvišji cerkveni vladí, ki se peča z razširjanjem svete vere in vodi katoliške misijone. V Propagandi so kardinali in prelati in imajo za misijonske dežele skoro popolno in vso cerkveno oblast. Iz tega razvidimo, da je sedanji poljski kardinal res nekaj mali papež, in veseliti nas mora, da je sveti oče na tako odlično mesto postavil moža, ki ni Lah po rodu, ampak Slovan, s čimer je počastil h kratki slovanske narode. — Sedanji predstojnik Propagande se je porodil dné 29. oktobra l. 1822. v Sedomirskem, v vasi Górki pod Klimontovim. V 18. letu je oblekel v varšavskem semenišču duhovsko suknjo, dve leti potem šel v Rim, kjer ga je papež Gregor XVI. sprejel v duhovsko diplomatično akademijo (Accademia dei nobili ecclesiastici). L. 1845. je bil nastavljen za kapelana v lateranski baziliki. Tukaj se je bavil med drugim tudi s poučevanjem revnih in zamenjenih otrok. Papež Pij IX. ga je imenoval za svojega domačega prelata in poslal l. 1851. kot avditorja nuncijature v Lizbono. Tu si je pridobil toliko zaupanje svojih prednikov, da ga je poslala rimska stolica v republiko Santa Fè

de Bogota, kjer so bili začeli stiskati katoliško cerkev. Dasi je bil mladi Ledóchowski v smrtni nevarnosti, vendar je vstrajal tam pet let. Povrnivši se v Rim, bil je l. 1861. povzdignjen v škofovsko čast, z naslovom nadškofa tebanskega, in poslan kot nuncij v Belgijo. L. 1866. pa je bil imenovan za nadškofa gnezenskega in poznanskega na pruskem Poljskem. Ko so oholi Prusi po zmagah nad Francozi s silo postopali proti katoliškim duhovnikom, moral je Ledóchowski celó v ječo. A sveti oče ga je imenoval za kardinala l. 1875. in odlej biva v Rimu. Kot kardinal je opravljal važne službe, dokler ga ni po smrti kardinala Simeoni-ja postavil letos sveti oče za predstojnika Propagande. Naši čitatelji pozdravljajo pač z veseljem ljubeznivega 70letnega starčka na tako odličnem mestu in mu želé, naj bi se njegovo misijonsko delovanje razširilo daleč na vse strani sveta. — Železniki (str. 272). Kakor Konjice in Železnike, tako bomo opisali še razne druge slovenske kraje. Vljudno prosimo, naj nam pošljejo prijatelji tega domoljubnega dela slike slovenskih krajev itd. in nam preskrbé natančne pa mične opise. — Trebnica (str. 279). Ta sličica je posneta po sliki v neki knjigi; zaradi tega nima lepše oblike, kakor bi jo lahko sicer imela. — Sv. Janez Nepomučan (str. 285). Naša slika nam kaže soho sv. Janeza Nepomučana, katero je oskrbel za olepšavo loškega mesta vneti loški mestni župnik, g. Iv. Tomažič. Postavili in blagoslovili so soho v nedeljo, dné 15. p. m. prav slovesno. Zvršil jo je po modelu znanega spretnega podobarja I. Grošlja iz Selc na Gorenjskem domači izdelovalec cerkvenega orodja, g. Leopold Tratnik, iz pobrakrenega cinka jako natančno in lepo. Visočina sohe je 1.60 m, s podstavkom pa nad 3 m. Slovesnost blagoslovljenja se je vršila ob lepem vremenu prav sijajno; pobožnega ljudstva iz Loke in okolice se je kar trlo, tudi iz Ljubljane in drugih krajev je dospelo nekaj občinstva. — Z veseljem pozdravljamo in čitateljem kažemo delo obeh domačih mojstrov. Prosimo prijatelje, naj nam vselej poročajo o takih delih.